

въспитаваме душевно, както ся грижимъ да ги отхранимъ тѣлесно; защото както е засвидѣтелствовано прѣдъ всѣкого, моралното въспитаніе е неотемлемото богатство и най скъпото украшеніе за чловѣка; чрѣзъ него само могатъ да ся приготвятъ истинни майки, въспитателки и добри домакыни.

Въистина имаме дѣвическы училища за въспитаніето на женскыя полъ, нъ тѣи като несъотвѣтствуватъ на сѣврѣменнитѣ нужди, неизбежно е вече потребно да ся промисли повечко за поправленіето и улучшеніето имъ.

Това обаче отеческо попеченіе до сега ако и да ся възлагаше само на грижитѣ на мъжскыя полъ, нъ ако испитае по тѣиже ще видимъ че колкото той е длъженъ да сягрижи за душевното въспитаніе на дѣвицитѣ, толкозъ повече за насъ никѣкъ не е простено да отричаме възможнитѣ си пожъртвованія, и то погечето нѣравственни отъ колкото вещественни.

Слѣдователно, като сподѣлимъ надлѣжящитѣ часть отъ възложенитѣ тѣи грижи и задълженія само върху мъжетѣ, нека изпълнимъ святата длъжностъ, която ся налага особно и на насъ, и да сподѣлимъ отеческитѣ тѣи попеченія като тѣхни другарки.

И тѣй съгласно съ показанія по долу УСТАВЪ нека поднесемъ помощтъ си всѣка спорядъ силитѣ си и съ Божіятъ благословія да турнемъ въ дѣло това наше прѣдприятіе, което на вѣрно ще бжде угодно грѣдъ Бога и прѣдъ чловѣцитѣ, като същеврѣменно ще отговори на славнитѣ думи на НЕГОВО ИМПЕРАТОРСКО ВЕЛИЧЕСТВО СУЛТАНЪ АБДУЛЪ АЗИЗА, Милостивейшыятъ нашъ ГОСПОДАРЬ, който грѣмогласно и явно непрѣстава отъ да изразява желаніето си, за да види въ пѣтя на цивилизаціятъ всичкитѣ си безъ разликъ подданици, които ся намиратъ подъ славныя му скиптьръ.